

Dorința

Mihai Eminescu

Vino-n codru la izvorul
Care tremură pe prund,
Unde prispa cea de brazde
Crengi plecate o ascund.

Și în brațele-mi întinse
Să alergi, pe piept să-mi cazi,
Să-ți desprind din creștet vălul,
Să-l ridic de pe obraz.

Pe genunchii mei ședea-vei,
Vom fi singuri-singurei,
Iar în păr înfiorate
Or să-ți cadă flori de tei.

Fruntea albă-n părul galben
Pe-al meu braț încet s-o culci,
Lăsând pradă gurii mele
Ale tale buze dulci...

Vom visa un vis ferice,
Îngâna-ne-vor c-un cânt
Singuratece izvoare,
Blânda batere de vânt;

Adormind de armonia
Codrului bătut de gânduri,
Flori de tei deasupra noastră
Or să cadă rânduri-rânduri.

Desire

Mihai Eminescu

In the forest come to the spring
That on pebbles undulates
Where the knoll of the furrow
Lowered branches cover it.

Into my open, outstretched arms
Running to fall on my chest
The veil on your head I'll untie
So to lift it off your face.

On my knees you will be resting,
Just the two of us will be
In your hair will be falling
Flowers from the linden tree.

Your forehead under your blond hair
On my arm you'll gently place,
Giving in to my desire
Your sweet lips there to kiss...

A nice dream we will be dreaming
Serenaded with a song
By the lonely springs along with
The mild blowing of the wind.

Falling asleep to the music
Of the forest deep in thought,
Linden tree flowers above us
Time after time down they'll float.

Translated by Fr. Ioan Ionita
November 21, 2019